

Użytkownik widzi efekt końcowy w postaci ładnej okładziny, wykonawca musi wiedzieć, jaką technologię zastosować na trudnym podłożu

Dzięki nowoczesnym technologiom, płytki ceramiczne można obecnie układać niemalże wszędzie. Bo nie ma podłoży trudnych, bywają tylko mniej łatwe. Należą do nich płyty OSB, lastryko, drewniana podłoga, a także stare płytki, których nie chcemy skuwać.

Płytki na trudnym podłożu

Na płytach OSB

Płyta OSB jest produktem drewnopochodnym, powstałym z wiórów, które pod wpływem wysokiego ciśnienia i temperatury – przy zastosowaniu jako spoiwa wodoodpornej żywicy – prasowane są na płyty. Zastosowane żywice znacznie zmniejszają przyczepność zapraw klejowych do podłoża. Przed przystąpieniem do wykonywania prac okładzinowych, z powierzchni płyty OSB należy usunąć resztki kurzu i brudu. Jeżeli podczas prac płyta została zanieczyszczona farbą olejną bądź emulsyjną, farbę trzeba usunąć.

Oczyszczone podłoże należy lekko przetrzeć papierem ściernym, a następnie zagruntować podkładową masą Atlas

Cerplast, celem zwiększenia przyczepności podłoża. Po wyschnięciu podkładu możemy przystąpić do przyklejania płytek, używając do tego celu kleju np. Atlas Plus lub Plus Biały.

Na starym lastryko

Jeżeli istniejące lastryko dobrze trzyma się podłoża, nie ma potrzeby usuwania go. Do przyklejania płytek ceramicznych trzeba zastosować zaprawę o zwiększonej elastyczności i przyczepności, na przykład wspomniany Atlas Plus lub Cal N.

Szczególnie godna polecenia jest zaprawa Atlas Cal N. Jej właściwości sprawiają, że ułatwia ona poziomowanie wykładziny. Można ją sto-

sować od 4 do 20 mm i to w jednej warstwie. Stosując Cal N nie pozostawimy też pustych przestrzeni pod płytką, co nie narazi jej na pęknięcie, spowodowane na przykład naciskiem na „pusty” narożnik. Brak pustej przestrzeni pod płytkami uniemożliwia także wpłynięcie tam wody.

W przypadku klejenia płytek gresowych lub kamiennych zalecana jest zaprawa o zwiększonej elastyczności Atlas PROgres Elastyk. Jeśli płytki są skłonne do przebarwień w kontakcie z szarym cementem należy użyć kleju PROgres Standard Biały lub PROgres Mega Biały. Ze względu na możliwość stosowania kleju Atlas PROgres Mega Biały w warstwie od 4 do 20 mm, przy jego pomocy mo-

żemy jednocześnie niwelować duże nierówności podłoża bez konieczności wykonywania dodatkowych podkładów wyrównujących.

Płytki na płytki

Jeżeli chcemy sobie zaoszczędzić trudu i bałaganu, możemy – bez skuwania starych płytek – przykleić nową warstwę glazury. Bardzo ważne jest jednak, aby istniejące płytki były trwale związane z podłożem. W tym celu należy sprawdzić przyczepność starej glazury, opukując ją młotkiem. Następnie starą okładzinę dokładnie oczyszczamy, usuwając kamień, pozostałości tłuszczów, olejów i resztek farb, a na koniec osuszamy. Istotne jest również, aby nowo przyklejane

Porada

Zanim sięgniesz po płytki

Przygotowanie podłoża pod płytki jest równie ważne jak wybór odpowiedniego kleju. Jedno i drugie ma ogromny wpływ na ostateczny efekt. Podłoże, na którym będą układane płytki powinno być stabilne, suche i czyste. Nie może być popękane i zanieczyszczone substancjami mogącymi pogorszyć przyczepność klejów. Powinno być odkurzone i odtłuszczone poprzez umycie wodą z dodatkiem detergentów, natomiast pozostałości farb należy usunąć. Podłoże nie może się też sypać lub łuszczyć, a na jego powierzchni nie powinny występować wykwyty pleśni. Idealne podłoże rzadko się spotyka. Najczęściej ściana lub podłoga wymaga wyrównania i uzupełnienia ubytków. Szczególnie dotyczy to podłoży starych. Należy wykorzystać do tego celu odpowiednie masy wyrównujące i szpachlowe. Zastosowanie emulsji gruntującej jest bardzo istotne tam, gdzie trzeba zredukować i wyrównać chłonność podłoża.

Układanie okładziny ceramicznej metodą płytki na płytki.

Układanie okładziny ceramicznej na płytach drewnopochodnych.

Fot. ATLAS

płytki były lekko przesunięte w stosunku do starych. Zaleca się klejenie płytek metodą ciągłą, nakładając zaprawę i na podłoże, i – cienką warstwę – na spodnią stronę płytki. Taki sposób klejenia zapewni dużo lepszą przyczepność i prawidłowe wypełnienie przestrzeni pod płytami.

Dla zachowania równych odległości między płytkami stosujemy krzyżyki dystansowe. Po 24 godzinach można przystąpić do spoinowania płytek. Wszystkie prace należy wykonywać w temperaturze od +5°C do +25°C.

Na drewnianej podłodze

Przy próbie wykonania okładziny na tego typu podłodze czyha na nas wiele niebez-

pieczeństw. Zaliczyć do nich należy niestabilność podkładu (uginanie się płyt lub desek), zła jakość drewna osłabionego wieloletnim użytkowaniem, niejednorodność powierzchni, zabrudzenia lub powłoki z lakieru lub farb olejnych.

Najrozsądniejszym rozwiązaniem w takim przypadku jest więc całkowite odcięcie się od podkładu drewnianego. Jeśli chcemy zdecydować się na tę metodę, wcześniej należy zlecić konstruktorowi badania, związane z wytrzymałością stropu, ponieważ taka wylewka dodatkowo go dociąży. Aby wylewka stanowiła płytę zdolną do przeniesienia obciążeń, podkład musi mieć określoną minimalną grubość (minimum 35 mm).

Przed wykonaniem podkładu

należy ułożyć na podłożu folię, następnie na nią wylać jeden z podkładów do stosowania na warstwie oddzielającej. Może to być Atlas SAM 150 lub SAM 200, Posadzka Cementowa Atlas lub Postar 100. Na związanym podkładzie możemy spokojnie przykleić płytki, nie lękając się, że coś się odspoi

lub popęka. Z przyklejeniem trzeba jednak poczekać określony czas, zgodny z instrukcją stosowania danej wylewki. Ta zwłoka jest niezbędna, aby wylewka nabrała właściwej wytrzymałości, a przede wszystkim odpowiednio przeschnęła, uwalniając się od wilgoci technologicznej.

